

І тридцять літ, і триста літ,
зелені склавши крила,
верба стояла край воріт
і стиха говорила.

Лелеки кликали в політ.
Дорога в даль куріла.
Верба стояла край воріт
і стиха говорила...

З-під неї вимчала у світ
хлоп'ят ватага ціла!
Вона ж стояла край воріт
і стиха говорила.

Махала вслід: «Агей! Привіт!»
Лист — прала в дощ... Вітрила.
Отак стояла край воріт
верба та й говорила...

Уяво! лине космоліт,
а пам'ять — як вітрила:
...верба стояла край воріт
і стиха говорила...

Вже тіні тіней — крила віт,
їх зрушити несила.
Верба стояла край воріт —
як пісня посивіла.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.